

„Jézus észrevette, hogy körül akarják venni, erőszakkal meg akarják tenni királynak, azért visszament a hegyre egyedül.”

Számomra ez a mondat volt ez egyik, ami megragadott és elgondolkodtató volt a mai részből. Jézushoz és Istenhez való kapcsolódásunk egyik esszenciáját találtam meg ebben a pillanatban. A siker, a jó cselekedet, a tömegek csodálatos jóllakatása után Jézus úgy érezte, szüksége van a magányra, az elvonulásra, ahelyett, hogy éltesse magát, királlyá válasszák és ünnepeljék őt. Cselekedeteinek őszinteségét, tisztaságát jelenti ez számomra és mutatja az utat: az utat, hogy még a legzajosabb helyzetből kilépve is próbáljunk csendben, „egyedül” eljutni Istenhez, mert így nem csupán hozzá, hanem önmagunkhoz is minél közelebb kerülünk, és rendet tehetünk a lelkünkben.

A másik, ami a rendhez kapcsolható, az a maradékok összeszedése, amit Jézus kért a tanítványaitól. A pazarlás, a rendetlenség az én életemben is olyan dolgok, amiket igyekszem elkerülni, példát mutatva ezzel a gyermekeimnek és a szűk környezetemnek is. A fogyasztói társadalom egyik legkárosabb „vívmánya” a rendkívüli mértékű pazarlás, a javítható eszközeink, használati cikkeink kidobása, mely szemlélet az emberi kapcsolatainkra is hatással van. Minden pótolhatóvá válik, mindenki pótolható lesz, de ez korántsem helyes gondolat és út, hiszen az emberi kapcsolataink nem mehetnek kárba, hisz abból építkezünk, tesszük jobba a másikat sok esetben.

A párhuzam lehet kissé felületes, de én úgy éreztem, hogy ez az igehely ezt is üzenete nekem, és eszembe juttatta Szent Benedek jó tanácsát is, mely szerint *„Tartsd meg a rendet, és a rend megtart téged”*. Jézus is erre biztat minket mind a maradék összeszedésével, mind az elvonulásával. Szedjük össze mi is a maradékokat, és vonuljunk el, ha túl nagy a zaj, és nem halljuk sem magunkat, sem Urunkat.

Pálinkás-Máté Orsolya, Budapest